

РЕШЕНИЕ

№ 48

гр. Ботевград , 17.08.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БОТЕВГРАД, V-ТИ ГР. СЪСТАВ в публично заседание
на трети август, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател:

при участието на секретаря ****

като разгледа докладваното от **** Гражданско дело № 20211810100886 по
описа за 2021 година

Предявени са обективно съединени иски с правна квалификация чл. 143, ал. 2
от СК във вр. с чл. 149 от СК.

АН. М. Д., като майка и законен представител на малолетното дете **** В.а, с
ЕГН *****, твърди, че ответникът е баща на малолетното дете, което сега е на 5
години. Сочи, че с ответника са разделени от м. февруари 2018 г., като тя и детето
живеят в с. ****. Твърди, че от раздялата им с ответника изключително тя се грижи за
детето, а ответникът не е полагал грижи и не е давал средства за издръжка на детето.
Сочи, че животът е скъп, а средствата ѝ са недостатъчни за покриване на нуждите на
детето. Претендира заплащане на издръжка от ответника в полза на детето в размер на
200 лв. месечно, ведно със законната лихва от датата на падежа на всяка просрочена
вноска, както и издръжка за минало време – за периода от една година назад от датата
на подаване на исковата молба, в размер на 200 лв. месечно, или общо за минало време
сумата от 2400 лв., ведно със законната лихва върху същата, считано от датата на
подаване на исковата молба, със съответните от това последици.

Ответникът- С. АЛБ. ВЛ., в срока по чл. 131 от ГПК не е депозирал писмен
отговор и не е взел становище по исковете.

Дирекция “Социално подпомагане” гр. Ботевград е депозирала писмен доклад, в
който на практика не е изразила становище по иска, а е посочено, че съдът следва да се
произнесе с решение, което да е съобразено с интереса на детето.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите
на страните, намира за установено следното:

От представеното заверено копие на Удостоверение за раждане от 05.01.2016 г.
от Община Ботевград се установява, че ищецът **** В.а е родена на 03.01.2016 г. от

майка АН. М. Д. и баща С. АЛБ. ВЛ..

От събраните по делото гласни доказателства чрез разпит на свидетеля Валентина Христова - майка на А.Д. (съответно баба на ищеца), се установява, че родителите на детето не живеят заедно от 4 години, когато бащата заминал в Гърция и изоставил майката и детето. Оттогава само майката и бабата и дядото се грижат за детето. От време на време бащата праща пари и му купува нещо. През последната година и нещо бащата пратил само веднъж 50 евро. Съдът кредитира показанията на свидетеля като обективни, непосредствени и достоверни, отчитайки близките родствени отношения на свидетеля с ищеца и с нейната майка като фактор за заинтересованост от изхода на делото, тъй като в производството не се събраха доказателства, установяващи различни от изложените в показанията му факти, с което да се разколебаят изводите на съда по отношение на същите.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Съгласно чл. 143, ал. 1 от СК всеки родител е длъжен да осигурява условия на живот, необходими за развитие на детето, съобразно своите възможности и материално състояние. По силата на ал. 2 задължението на родителите за издръжка на ненавършилите пълнолетие деца е безусловно – независимо от това дали са работоспособни и дали могат да се издържат от имуществото си. С издръжката следва да се осигурят такива условия на живот, каквито детето би имало, ако родителите биха живели заедно. От друга страна в чл. 142 от СК е предвидено, че размерът на издръжката се определя в зависимост от нуждата на децата и от възможностите на родителите. Следователно, при определяне размера на издръжката наред с нуждите на детето, съдът следва да прецени и възможностите на родителя, който я дължи. Определящо за тези възможности обаче не е обстоятелството, дали лицето работи или не, а дали би могло да го прави, съответно дали то е трудоспособно, дали има причини, които обективно правят невъзможно за него да реализира доход и да плаща издръжка. Предвид това дори ответникът да не работи, то това не я освобождава от задължението ѝ да издържа ненавършилото си пълнолетие дете. В случая не са събрани доказателства за доходите на ответника, поради което съдът намира, че тъй като същият е в трудоспособна възраст и може да работи, то би могъл да реализира доход в размер поне на минималната месечна работна заплата за страната – 650.00 лв., която следва да бъде взета и като база за определяне на неговия дял в общата месечна издръжка на детето. Същевременно липсват доказателства за наличие на задължения на ответника за заплащане на издръжка към други лица от първи ред на правоимащите по чл. 141 от СК, както и изобщо по отношение на него да са налице фактори, отразяващи се неблагоприятно на материалното му състояние, водещи до намаляване на доходите му и съответно на възможностите му да предоставя издръжка на децата, доколкото такива не са представени от ответника, в чиято тежест би било установяването на подобни обстоятелства.

Съдът счита, че за цялостната издръжка на детето, с оглед възрастта му - същото е на пет години и посещава детска градина, и присъщите за тази възраст нужди от средства за ежедневни, образователни и развлекателни разходи, са необходими поне 280 лв. месечно, от които бащата следва да заплаща 180 лв., а разликата до размера на цялостната издръжка следва да се поеме от майката, заедно с непосредствените грижи

за отглеждане и възпитание на детето, които също се включват в дължимата от нея издръжка. Съдът намира, че с оглед липсата на установени по делото доходи на ответника, определящи възможността му да предоставя издръжка, то издръжка в по-голям от посочения размер се явява завишена. Поради това искът се явява основателен до посочения размер от 180.00 лв., като за разликата до пълния предявен такъв от 200.00 лв. следва да бъде отхвърлен като неоснователен.

По делото не бяха представени доказателства от страна на ответника, на когото лежи доказателствената тежест за установяването му, да е заплащал издръжка на ищцата за минало време и конкретно за периода от 27.05.2020 г. – периода от една година преди датата на предявяване на исковете до предявяването им., поради което съдът намира претенцията по чл. 143, ал. 2 от СК във вр. с чл. 149 от СК за заплащане на издръжка за минал период за основателна. Претендираната издръжка следва да бъде присъдена и за минало време, а именно считано от 27.05.2020 г., в приетия за основателен от съда размер, като за исковия период същата се явява в размер на сумата общо от 2160.00 лв. При това до пълния му предявен размер от 2400.00 лв. искът следва да бъде отхвърлен като неоснователен.

На основание чл. 78, ал. 6 вр. чл. 69, ал. 1, т. 7 от ГПК ответникът следва да заплати сумата 259.20 лв., представляваща дължимата държавна такса върху размера на присъдената издръжка.

С оглед императивната разпоредба на чл. 242, ал. 1 от ГПК, съдът е длъжен служебно да допусне предварително изпълнение на настоящето решение.

Водим от гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА С. АЛБ. ВЛ., с ЕГН *****, с адрес: гр. ****, ул. "*****" No 29, да заплаща на детето **** В.А, с ЕГН *****, чрез неговата майка и законен представител АН. М. Д., с ЕГН *****, и двете с адрес: с. ****, общ. Ботевград, ул. "*****" No 16, месечна издръжка в размер на 180.00 лв. /сто и осемдесет лева/, считано от 27.05.2020 г. /датата на подаване на исквата молба/ до настъпване на законна причина за нейното изменение или прекратяване, ведно със законната лихва върху всяка просрочена вноска, като ОТХВЪРЛЯ исковете за разликата над посочения размер до пълния им предявен такъв от 200.00 лв., като неоснователни.

ОСЪЖДА С. АЛБ. ВЛ., с ЕГН *****, с адрес: гр. ****, ул. "*****" No 29, да заплати на детето **** В.А, с ЕГН *****, чрез неговата майка и законен представител АН. М. Д., с ЕГН *****, и двете с адрес: с. ****, общ. Ботевград, ул. "*****" No 16, сумата от 2160.00 лв. /две хиляди сто и шестдесет лева/, представляваща издръжка за минало време в размер на 180.00 лв. месечно, за периода от 27.05.2020 г. до 27.05.2021 г., ведно със законната лихва, считано от 27.05.2021 г. /датата на подаване на исквата молба/, като ОТХВЪРЛЯ иска за разликата над посочения размер до пълния му предявен такъв от 2400.00 лв., като неоснователен.

ОСЪЖДА С. АЛБ. ВЛ., с ЕГН *****, с адрес: гр. ****, ул. "*****" No 29, на основание чл. 78, ал. 6 от ГПК да заплати в полза Районен съд- Ботевград сумата от

259.20 лв. /двеста петдесет и девет лева и двадесет стотинки/, представляваща разноси по делото за държавна такса, както и 5.00 лв. /пет лева/ в случай на служебно издаване на изпълнителен лист.

ДОПУСКА предварително изпълнение на решението в частта, в която е определена дължимата от ответника издръжка.

Решението може да се обжалва пред Софийски окръжен съд в двуседмичен срок от деня на обявяването му на 17.08.2021 г.

Съдия при Районен съд – Ботевград: _____